

ÁRPÁD-LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

2009. november

KAPU

GÓLYÁK

DARMSTADT

fotó: Sass Zoltán (11.b)

Tükör

Egy megtörő fűszálon megpihenő vízcseppben tükröződik a környezet és a megcsillanó Nap.

KÉP-MÁS

Tavalyi utolsó számunkban megjelent képen egy teáskanna látható felülről. Hát ez mi?

fotó: Treszkai Anett (11.b)

Ugyanebben a számban Tajtiné Váradiné Emőke tanárnő kisgyermekkorai fotóját láthattatok. Hát ő ki lehet?

NOVEMBER...

Csitt-csatt, csitt-csatt, csitt-csatt... Nem, akármilyen csúnyán is tetszik rám nézni, nem vagyok képes ennél halkabban végigcsattogni a folyosón. Na jó, gyorsabban talán tényleg tudnék, de annak meg semmi értelme sincs, az ellenőrzőmet egy barátságos „téged jól ismerlek” mosollyal már úgyis lenyúlták a portánál. Akkor meg miért késsek 5 percet, ha lehet 44-et is?

Régebben fél után is volt még értelme végigcikázni a sulin, gyorsan megelőzni a termünk felé ólálkodó tanárt, majd egy önelégült vigyorral konstatálni, hogy megint csak sikerült időben megérkezni. Nem úgy, mint most... ez a rendszer nem más, mint az akciós 2 az 1-ben (értelmetlen és kellemetlen) csomag.

Egyébként meg a hétfő hajnali keringőpróbák után ki várja el tőlünk a pontosságot? Apropos, a szalagavató a nyakunkon, a fejünk meg csak félig, a ko-reográfiák még gyerekcipőben járnak, a tervek viszont elég nagy lábbon. Ami pedig engem és mindenféle lábakat érint, be kell vallanom, hogy a letaposásukban igazán profi szintre jutottam.

Hasonló a helyzet a pad alatt firkálással

is... Időközben bekommandóztam magam a terembe, ahol elvileg lehet írni, csak sajnos nem éppen azt, amit szeretnék, hanem csak olyasmit, ami az ádáz módon felénk közelgő érettségi szempontjából fontos. Magyarul valami nagyon elvont, rém unalmas dolgot, ami tele van tűzdelve érthetetlen szavakkal.

Nem tudom, de valahogy az értelmetlen szószérűségeket sokkal jobban bírtam a gólyabálos előadásokban. Azokban idén sem kellett csalódnai, eredeti árpados recept alapján készültek: egyedi alap egy nagy kanál vidámsággal és egy csipetnyi örülettel megfűszerezve, arany(os) színűre sütvé, és keszkekuszán elrendezve.

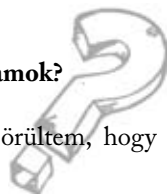
Nekem tetszettek, és bár a büfénél két pogácsa és három kóla között egy-egy panaszkodó elsős is akadt, szerintem az avatásnak ezzel a viszonylag szívásmentes módjával azért nem jártak rosszul... Jó, jó, csak az irigység beszél belőlem: úgy szeretnék még egy kicsit én is gólya lenni!

Öhm... Ki? Mármint én? Nem, én nem írok semmit... Hogy ez mi? Semmi... Persze, hogy figyelek... Jegyzetek is... De milyen óra is van? Ne tessék elvenni, inkább elrakom!

A HÓNAP KÉRDÉSE:

Mit gondolsz a gólyabárlól? Hogy tetszettek az előadások és a programok?

Idén egy kicsit unalmasabbak voltak a produkciók, mint tavaly, de örültem, hogy láthattam az összes gólyát. (Törpilla)

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. **Megjelenik:** tanévente hétszer. **Email:** arpadlapok@gmail.com. **Design:** Bakos Asztrik. **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Írták és rajzolták:** Aniot Laura, Bakos Asztrik, Benyó Réka, Dudás Orsolya, Kádás Miklós, Kiss Dávid, Kovács Rebeka, Margitai Anna, Óri Annamária, Südi Anna, Takács Eszter, Terjék Dóra, Treszkai Anett, Varga Stefánia. **Tervezés:** Bakos Asztrik. **Nyomdai kivitelezés:** OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt. **A címlapon:** Virágkapu őszi díszben a bécsi schönbrunni kastélyban (fotó: Koncz Ádám).

– Ezeken a túrákon megismert emberekkel, barátokkal szoktak még összejárni, találkozni?

– Persze, ezek nagy szeánszok. A Kinizsi 100 olyan, hogy az ember évente egyszer találkozik másokkal, de mint a jó barátok, úgy beszélgetünk egymással, s így járjuk együtt a hegyeket. Van egy baráti társaságom is, akikkel kéthetente együtt túrázgatunk. Az országos Kéktúrát bejártam, a Déli Kéktúrát is, most éppen az Alföldi Kéktúrának a felénél járok. Szóval lassan körbeérem az országot.

– Szeret elmenni nyaralni? Vannak kedvenc helyei?

– A gyerekeimmel nagyon szívesen el megyek egy-két hétre. Azt célul tűztük

ki, hogy a gyerekeink megismerjék a világ kulturális örökségét, így jártunk már Görögországban, Egyiptomban, a Nílus partján az ottani gyönyörű templomokban, Spanyolországban, s Kréta szigetén a knósszosi palotát is megmutattuk nekik. Aztán elkezdtem biciklizni (azt is nagyobb távokon szeretek), s tavaly elmentem Rotterdamba, a Rajna mellett végig le a Bódeni-tóig, aztán át a

Nagyon jó volt a tánc, az egésznek tetszett a hangulata. (Lala, 10.a)

A gólyabálnak köszönhetően megtudtuk, kik hogyan állnak az osztályközösséghez. Az utolsó héten hoztuk össze a darabot, és nem volt könnyű. És ezúton is szeretnénk megköszönni a segítséget Petinek és Zsigának! (Lina, 9.d)

KÉRDEZD MÁSKÉNT!

Mezei István tanár úr

– Mikor döntötte el a tanár úr, hogy ezt a pályát választja?

– Mérnök akartam lenni, tanár semmiképpen. Általános iskola nyolcadik osztályában tiltakoztam, hogy erre a pályára kerüljek, később amikor az Arany János Gimnáziumba jártam és ott egy pszichológus a tudományos munkájához anyagot gyűjtött és 4 éven keresztül velünk foglalkozott, a tesztek alapján azt mondta nekem, hogy jó tanár lennék. Ez nagy döntés volt, persze nagyon jó tanáraim voltak, ők (is) a példaképeimmé váltak, végül nem bántam meg. A matematika jól ment, úgyhogy az, hogy milyen tanár leszek, hamar kiderült. Igazából a fizikát szerettem és már az egyetemre is úgy mentem, hogy majd a fizikával szeretnék mélyebben foglalkozni.

– Tanár úr az egyetem mellett tanít itt a gimnáziumban.

– Ez úgy alakult ki, hogy ötödéves koromban egy hónapot vidéki tanítási gyakorlaton kellett tölteni, és én Jászberénybe, a Lehel Vezér Gimnáziumba kerültem. Annyira megszerettem ezt a várost és ezt az iskolát, hogy elhatároztam, majd oda megyek vissza tanítani. Már a pályázatot is oda adtam be, amikor az egyetemen az akkori Analízis II. tanszék vezetője hívott, hogy tanítsak náluk. Először azt mondtam, hogy nem szeretnék, de meggyőzött arról, hogy próbáljam ki, mert ha nem tetszik, akkor még mindig visszamehetek tanítani a középisko-

lába, fordítva viszont nem járható ez az út, illetve csak nagyon nehezen. Így kipróbáltam és 40 évre ottmaradtam. De mindig az volt a vágyam, hogy középiskolában legyen egy osztályom, akivel túrázni mehetek. Nagyon boldog voltam, amikor 1987. augusztus 28-án a gimnázium akkori igazgatónöje, Száva Gézané felhívott, hogy nincs-e kedvem speciális matematika tagozaton tanítani. Én azonnal mondtam, hogy lenne és itt is ragadtam a következő 16 évre. Szóval ez volt az én nagy pályafutásom.

– Tudjuk, hogy szeret túrázni. Volt az El Caminón* is és a Kinizsi Százast** is többször teljesítette. Honnan jött ez a szenvedély?

– Ezek nagy kihívások, és szeretem a kihívásokat. Mikor ilyen igazán hosszú túráim voltak, elgondolkodtam azon, hogy vajon honnan ered ez a vágyam és rájöttem, hogy a nagyapám az első világháborúban orosz fogságba esett és elvitték Vlagyivosztkba, az ottani hadifogolytáborba (ez a Csendes-óceán partján van). Innen megszökött, s 3 év alatt jött haza gyalog Szibériából, jó 10 000 km-t, ezért én innen eredtettem ezt a vá-

gyamat. Úgy látszik, ez a génjeimben van, hogy mindig csak előre, nagy távokat tegyek meg. Imádom a természetet, egy halastó mellett születtem, egész gyerekkoromat ott töltöttem a víz mellett. Kis szigetünk volt és a nádasokat jártam. Valószínűleg hiányozna, ha folyton négy fal közé lennék bezárva.

Duna forrásáig és a Duna mentén hazáig. Közben találkoztam a legkisebb fiammal, elém jött Passauba, és együtt jöttünk hazáig. Persze út közben sok szép dolgot lát az ember.

– Mindemelett van ideje olvasni vagy filmeket nézni?

– A filmeket nem nagyon szeretem, úgyhogy mindig elcsodálkozom magamon, mikor végig nézek egyet-egyét. Persze vannak kedvenc filmjeim, például a Forrest Gump. Olvasok is, de általában inkább novellákat. És hát a verseket nagyon szeretem, azok elvarázsolnak. József Attila, Ady, Radnóti, Petőfi verseit kedvelem a legjobban.

– Tanár úr három kívánsága?

– Fiam ezt a fényes karriert, amit eddig befutott, folytatni tudja. Fantasztikus kitartással dolgozik és boldog lennék, ha a tervei valóra válnának. Amelyek persze borzasztó magasak, mert a Nobel-díjat tűzte ki magának. Maradjak még ilyen mozgékony és szellemileg friss, ameddig csak lehet. A túraterveim teljesülhes senek, amiből van egy pár még a következő évekre.

– Köszönjük a beszélgetést!

Varga Stefánia (11.b), Óri Annamária (9.d)

* El Camino: zarándokút Szent Jakab apostol sírháoz, mely a spanyolországi Santiago de Compostelában található

** Kinizsi Százast: gyalogos teljesítménytúra, résztvevőinek 24 óra alatt kell teljesíteni a 100 km-t.

GÓLYATÁBOR

Első kézből: ahogy a legilletékesebbek, a gólyák látták.

Új iskola? Új osztály? Új tanárok? Kicsit félek az egésztől. Ezek a kérdések jártak a fejemben a gólyatábor előtt. Nagyon izgultam, hogy most odamegyek egy teljesen ismeretlen környezetre, és nem ismerem senkit. Igaz, én nem vagyok az a csendes és nehezen ismerkedő ember, de szerintem mindenki ezeket a kérdéseket tette fel magának.

Csütörtök délután elindultunk a pályaudvarra, ahova a családom is elkísért. Az állomáson óriási gyerektömeg várakozott. Miután elbúcsúztam a szüleimtől, felszálltam a vonatra és helyet kerestem. Néztam a kabinokat, vajon hova üljek? Az első vagy a második kabinba be is ültem, ami teli volt fiukkal és nekem még pont volt hely. Az út eleinte egész csendes volt. Gondoltam, ez nem mehet így tovább. Így hát megtörtem a csendet. Azután egész végig beszélgettünk. Az út végére sokat megtudtunk egymásról. Késő délutánra elérkeztünk a szállásunkra, egy nagykorösi kollégiumba.

A négy nap alatt a tábor szervezői nagyon jó programokat találtak ki nekünk. Nekem a

számháború tetszett a legjobban, ami egy közeli parkban játszódott. Ebbe a háborúsdi játékba mindenki hatalmas lelkesedéssel élte bele magát, és az, ahogy az a 150 gyerek kiabálva, futkározva olvasta le egymás számát, leírhatatlan élmény volt. Meg kell mondanom,

nagyon jó az osztály, és szerintem a legjobb osztályfőnököt fogtuk ki. A tábor utolsó napján minden osztály előadott egy táncot. Ezeket mindenki az osztályos foglalkozásokon tanulta be. A miénk sajnos nem sikerült valami jól, mert szinte min-denki mást csinált. Attól függetlenül, hogy nem lett szuper, nagyon jó móka volt.

Mikor a hazaútra került sor, már szinte el se akartam indulni, mert annyira jól éreztem magam. A vonaton visszafelé már végig oldott volt a hangulat. A pályaudvaron mindenkitől elkészöntem, és hazamentünk a szüleimmel. Röviden összefoglalva: 5*-ös volt a tábor.

Facskó Balázs (7.c)

2009. augusztus 23-án végre eljött a táborozás napja! A Nyugati pályaudvaron sok olyan leendő gimnazista gyűlt össze, akik hadat üzentek Nagykorösnek.

Az osztályfőnökök ellenőrizték a létszámot, majd egyórnyi utazás után megérkeztünk a nagykorösi kollégiumba. Itt a táborvezető ismertette velünk a szabályokat és a házirendet, majd elfoglaltuk a szobákat. Programokban nem volt hiány, így már az első este a hidegtájkészítőversenyen indulhattak a csapatok. Én magam a Chaplin-csapat tagja voltam, melynek feladata az volt, hogy különféle ételekkel örökítse meg a színészt. A pontozás során a zsűri sajnos nem értékelt túl sokra a művet, de legalább jól laktunk vele.

Másnap reggeltől további színes programok

vártak ránk. Ezek közül a kedvencem a farkasvadászat volt, ahol sajnos a pólóm is elszakadt. Ezután portyára mentünk, ahol a gólyák megismerték a város nevezetességeit. Délután még különféle csoportos és osztályos foglalkozások voltak.

A harmadik nap fénypontja a számháború volt, ahol izgalmakban nem volt hiány. A nap folyamán még színdarabot és táncot is gyakoroltunk. Legnehezebb feladatnak az osztálytánc megtalálása bizonyult, mivel nem tudtunk a ritmusra megfelelő koreográfiát találni. Este következett a népszerű akadályverseny! Itt a leendő 7. osztályosok és a 9.d mérhette össze erejét. Szerencsére ezt mi nyertük meg.

Az utolsó napon a színház és a tánc kapta a főszerepet. A legnagyobb próbatétel a 7.c számára a tánc volt. Sajnos a tánclépéseinket nem sikerült egységesíteni, viszont a műsor alatt jól éreztük magunkat. Ezután következett a színházi előadás. Tudtuk, hogy itt bele kell adni apait-anyait. Az előadások alatt rengeteget

neveztünk a sok-sok poénon.

Eljött az utolsó nap! Reggeli után megtartottuk az osztályok közötti előadásokat. Délután indultunk ki a pályaudvarra, ahonnan mindenki visszavisszakacsingtatt arra a helyre, ahol olyan sokat neveztünk, és ahol igazi barátságok szövődtek. A vonaton már búcsút vettünk egymástól.

Tudtuk, hogy nemsokára egy másik iskola falai között találkozunk újra, ahol új kihívások várnak ránk az Árpád Gimnáziumban!

Holczér Balázs (7.c)

ARANYKÖPÉSEK

„Az ó-t nem mondjuk, de ejtjük.” *(Lienhart Krisztina)*

„Nagyon jó hely egyébként, van ott egy német kis kocsmá, ahol friss grillcsirkét lehet inni.” *(Molnárné Vámos Katalin)*

„Hát mit gondoltok, azt az öt katonai körzetet a mókuskáknak hozták létre? Hogy ott számháborúzzanak vagy mi?” *(Varga Júlia)*

„Felőlem bármit leírhattok, akár a százéves háborút is.” „Arra is kapunk pontot?” „Nem.” *(Kis Róbert)*

„Senki ne legyen arra szorulva, hogy valamit elfelejt.” *(Csorbáné Tóth Irén)*

„Ha ő neked rohan és te félreállsz, akkor te megszűnsz továbbra számára mint barikád lenni.” *(Simon Péter)*

„Versengés, vagy ahogy okostojásul mondják, kompetíció.” *(Tarlós Péter)*

„Itt egy ABCD háromszög...” *(Vajda István)*

„Igazi reality showk lesznek itt. Győzike papíron.” *(Gärtner István)*

„Az kicsit vadregényesebb és kihaltabb, de hát nem azért megy oda az ember, hogy átélje a hatos villamost.” *(Nánay Mihály)*

„Szénmolekula nincsen, nyuszika!” *(Kovácsné Keszleri Erzsébet)*

„Kinek a rögeszméje a Tóth Márk beírása az én naplómbe?” *(Sarlósné Bánhegyi Lídia)*

Rovatunk fennmaradásához elengedhetetlenül szükséges, hogy küldjetekek aranyköpéseket, a tanárok pedig szolgáttassanak beküldhető nyersanyagot. Mindenki támogatását köszönjük!

IRODALOM

A 12.b osztály diákjai nyelvtanórán azt a feladatot kapták, hogy írjanak hivatalos levelet (vagy paródiát) a tanult formák keretei között. Két kiváló, intellektuális és szellemes megoldást olvashattok az elkészült munkák közül.

Lucifer

bukott főangyal
Pokol bugyrai, Pf. 107

Ádám

első ember, minden ember atyja
Paradicsomkert 1/B

Ádám

első ember, minden ember atyja
Kalyiba sor 1

Lucifer

bukott főangyal
Pokol bugyrai, Pf.107

Tárgy: kérelem

Mélyen tisztelt Főangyal Úr!

Mint az köztudott, Ön egy hosszú álomutazáson vett részt velem, amitől én igen lelombozott lettem. Kérem ezért a továbbiakban az álomutazásokra invitálás elkerülését!

Megingathatatlan hitemben, miszerint az emberiség jó, és Istennek nem balfogásai vagyunk, Ön megingatott engem. Hosszú ideig tartottam magam Önnel szemben, de annyi szomorúságot láttam, hogy végül bele se akartam kezdeni a jövőm megalkotásába. Azóta azonban olvastam Száray Miklós történelemkönyvének 1-7. (bővített, kronológiával és fogalomtárral rendelkező) kiadását, melyből kiderült számomra, hogy Ön a különböző történelmi korok hanyatló korszakába invitált, illetve valótlán dolgokat mutatott (lásd falanszter, Nap kialvása).

Nyomatékosan kérem ezért a további álomra invitálások mellőzését, illetőleg minden további érintkezés és kommunikáció (kivételt képez eme levél és válasza) elkerülését, hiszen a Főangyal úr megbízhatatlan, rosszindulatú alak, aki csupán a Jőistentől kapott reményt és küzdelmet óhajtja eltulajdonítani.

Tájékoztatóul hozzá kell tennem, hogy levelezési címem megváltozott Paradicsomkert 1/b-ről Kalyiba sor 1-re.

Paradicsomkert, i.e. 7469. szeptember 5.

Ádám
Ádám

első ember, minden ember atyja

Tárgy: RE kérelem

Tisztelt Első minden ember között!

Olvasván az Ön levelét hatalmas csalódásérzet lett rajtam úrrá a megalapozatlan vádak miatt. Ebben a levélben mégis szeretném Önt, meginvitálni a Mennysorság Tourist legújabb történelmi körútjára.

Ezúton is szeretném visszautasítani azt a vádat, miszerint én félvezettem volna az Első embert, viszont egy újabb úttal kedveskednék Önnek. A körút egy tér-idő utazás, bemutatva az emberiség legszebb tájait és legnagyobb gondolkodóit. Megismerkedhet többek között Platón barlanghasonlatával, a kora középkori katolikus keresztény egyház megingathatatlan tanaival és a komplex számok deriváltjának geometriai ábrázolásával. Az ajánlat továbbá tartalmazza a teljes ellátást, és felejthetetlen szórakozást nyújt kiváltképp kisgyermekes családapák számára. Emellett szeretném kérni Önt, hogy az Urat, illetve Évát tájékoztatni ne tessen, mert az beláthatatlan következményekkel járna az ön gondolkodásmódját és az utazás élvezhetőségét illetően.

Az utazást megbeszéltnek tekintem, ma éjszaka nagy szeretettel várom önt a kalyibában.

Pokol, i.e. 7469. szeptember 6.

Lucifer
Lucifer

bukott főangyal

Vagyonosodási vizsgálatot tart az APEH.

- Honnan van ez a nagy ház, hisz a bevétele alapján minimálbérből él?
- Kifogtam az aranyhalat!
- És van erre valamilyen bizonyítéka?
- Hát ott a ház, nem?

A székely álláshirdetésre jelentkezik, mint favágó.

- Hát te székely, milyen referenciámat tudsz felmutatni, hogy elnyerd az állást?
- Hát a Kalahári erdő!
- De a Kalahári az nem erdő, hanem sivatag!!!
- Most má!

A radiológus magához hivatja a beteget:

- Van egy jó és egy rossz hírem, melyiket mondjam először?
- A rosszat, doktor úr!
- Rendben. A röntgenfelvételen a bal bokáján szilánkos törés látszik!
- Hát ez szörnyű, és mi a jó hír?
- Photoshoppal el tudom tüntetni.

Két amerikai turista Walesben kirándulgat kocsival. Megállnak ebédelni Llanfacyrnirbwlantyslioggich-ban és egyikük azt kéri a pincérlánytól:

- Mielőtt rendelünk, segítene eldönteni a vitánkat? Megtenné, hogy lassan, tagoltan kimondaná a hely nevét, ahol vagyunk?
- A lány odahajol, és szótárogolva elmondja:
- Bööör-ger-kiiiiing.

- Mikor vette észre, hogy megcsalja a férje?
- Öt évvel ezelőtt.
- És megmondta neki?
- Nem. Azóta még nem jött haza.

Székely bácsika stoppol az útszélen a tehenével. Megáll mellette egy Jaguár. A sofőr odakiált a bácsinak.

- Jó napot kívánok! Magát el tudom vinni, de a tehenét nem.

- Kösse csak az autó után!

A sofőr rászánja magát, és odaköti a tehenet a vonóhoroghoz. Mennek negyvennel, a tehen kitarotán kocog utánuk. Mire a parasztbácsika:

- Mehet gyorsabban is, bírja az!

A jaguáros rákapcsol. Mennek már nyolcvannal is, amikor a vezető belenez a tükörbe.

- Bácsi, úgy látom, kezd elfáradni a tehen! Már lógatja a nyelvét!

- Nem olyan biztos az! Merre lógatja a nyelvét?

- Balra.

- Akkor vigyázz, fiam, mert előzni fog!

Öreg székely ül a háza kertjében és pipázik. Kiabálva rohan feléje az unokája.

- Nagyapa, nagyapa! Medve van a háztetőn!

Az öreg szippant egyet a pipából és így szól:

- No, akkor hozd a kutyát, a puskát meg a petrencésrudat.

- Minek ennyi minden, nagyapa?

- Én majd felmászok a tetőre, a petrencésrudal lepiskálom a medvét, te meg ráereszted a kutyát, hogy harapja le nekije a tökeit.

- De minek a puska?

Az öreg megint szippant a pipából és azt mondja:

- Ha netalán a medve piszkál le engem, akkor lelövöd a kutyát.

DT-TÁBOR

Bizony, idén is volt DT tábor, méghozzá szeptember 18-20-án.

Miután felértünk Csillebércre és elfoglaltuk szobáinkat, az első program már kezdődött is. Spengler tanár úr és Bánhegyi tanárnő az igazgatóválasztás folyamatáról meséltek nekünk, majd Zsolt (a DT elnöke) az iskola statisztikái közül mutatott meg nekünk párat. Fél 9-től pedig a sportcsarnokot elárastották a sportolni kívánó DT-táborosok.

Másnap reggel pulcsiban, fáradtan gyűltünk össze a szálló előtt a reggelihez. Reggeli után az iskola alapító dokumentumairól tudtunk meg többet, majd az ombudsman-helyettes asszony tartott előadást jogainkról. Ez nagyon érdekes témának bizonyult, többek figyelmét is megragadta. Szó volt például arról, hogy a tanároknak csak a tanóra végéig van joguk elvenni a mobilt egy diáktól, mely tudást az egyik résztvevő már fel is használta, habár elég rendhagyó keretek között. © A hölgy előadása alatt érkezett Gyimesi igazgató úr és válaszolt néhány kérdésünkre. Itt leginkább az órarendről és az iskola honlapjáról beszélgettünk.

Ebéd után újult erővel kezdtünk neki a

házi rend elemzésének. Két csoportra váltunk. Velünk, kicsikkel Zsolt és Spengler tanár úr tartott, míg a nagyokkal Bánhegyi tanárnő ment. Nálunk a késések, a rossz magatartás „jutalmazásáról”, a hiányzások igazolásáról, a szünethez való jogunkról volt szó. Aztán Zsolt pedig beszélgetett velünk arról, hogy ki miért jelentkezett az Árpádba, első helyre írtuk-e, és ha nem, miért nem, ki honnan hallott az Árpádról. Beszéltünk az iskolai küldöttgyűlésről, mely idén végül november 20-án lesz. Ezután Bánhegyi tanárnővel volt szó az ebédői sorbanállás egyre veszélyesebbé válásáról.

Vacsora következett, majd egy rövid, vicces akadályverseny, random csapatokkal, kútfúrás-sal, történetmondással, karaoke-val, és emberi piramisokkal.

Vasárnap délelőtt egy rövid összefoglalóval – melyben említettük a sulis nehézségéről kialakult kissé túlzó képet, amelyen lehetne változtatni azzal, hogy visszamegyünk és mesélünk a gimnáziumról régi iskoláinkban – Bánhegyi tanárnő lezárta a tábort.

Valahogy így telt a tábor, bár biztos sok mindent kihagytam, de a legfontosabb dolgok itt vannak. Szerintem mindenki jól érezte magát, és remélhetőleg sokan jönnek a jövő évi táborba is. I will.

K. Becca (7.a)

A LEGJOBB 10

- Új rovatot indítunk. Minden hónapban megkérdezzük egy-egy tanárunktól, hogy milyen könnyűzenét hallgat szívesen, melyek voltak a múlt slágerei, amelyek mellett ma már megjelentek az új, modern műfajok is. Válaszukat egy tízes listával kell megadni. Elsőként Számadó László tanár úr vállalkozott a feladatra: „Összeállításomban szerepelnek régi kedvencek és új felfedezettek. • *Vannak, akiktől csak egy-egy számot szeretek, és vannak, akiktől a listámon szereplő dal csak ízelítő. • Így állt össze, hogy nekem mi a LEGJOBB 10.*”
- 1. Kormorán: Ki szívét osztja szét
- 2. Edda: A kör
- 3. Ágnes: A gömb (az egész album)
- 4. Ákos: Gondolnék rád
- 5. Szkítia: Nimród hitet őrző dala
- 6. Kalapács: Angyal
- 7. P. Mobil: Honfoglalás
- 8. Kárpátia: Pálinka
- 9. Pál Utcai Fiúk: Gólya
- 10. U2: New year's day

• Mi megkerestük ezeket a dalokat, és behallgattunk. Ezt ajánljuk olvasóinknak is!

Kristóf Petra és Holecz Melinda (8.b)

LÓRÁND NORBERT

A magyar tizenéves sakkozók világszerte elismertek, közülük az egyik legjobb Loránd Norbert.

Négy éve került az Árpádba, akkor még az osztálytársunkként. A versenyek és az edzések között, azonban nem sok ideje maradt iskolába járni, ezért június elején kénytelen volt halasztani egy évet, így jelenleg a 10.b osztály névsorában találkozhatunk a nevével.

Általános iskolájában, az Áldásban kezdett el sakkozni 9 évvel ezelőtt, ugyanis ott ezt is tantárgyként oktatták. Hamar a játék szerelmesévé vált, így jelentkezett a HÜSI SC-be (Hűvösvölgyi Sportiskola), ahova azonnal be is került. Itt ismerkedett meg a sakk alapelemeivel és mélyed el egyre inkább ennek a sportnak a világában.

2006. augusztusában felvételt nyert a Maróczy Géza Központi Sakkiskola úgynevezett „Király” csoportjába, ahol a magyar válogatott jelenlegi szövetségi kapitánya, Pintér József nemzetközi nagymester keze alatt fejlődhetett tovább.

2008-ban a korosztályos magyar bajnokságon első helyezést ért el, ezzel kivívta a jogot az Európa Bajnokságon való indulásra. A viadalon 120 résztvevő közül a figyelemre méltó 22. helyet sikerült megszereznie. Ugyanebben az évben klubot váltott, és átigazolt a Tabáni Spartacus SC-be, valamint FIDE mester címet kapott, ami an-

nyit jelent, hogy az értékszámja 2300 fölé emelkedett (jelenleg 2314, a maróczy-sok között a legmagasabb). Ne aggodj, ha ez neked semmit nem mond,

nekem is csak többszörre sikerült megértenem a rendszer lényegét. Értékszámommal minden sakkozó rendelkezik, ez alapján állítják rangsorba őket. Ahogy Anett mondta, először leszel csibe, majd tehén és csak azután FIDE mester.

Azonban ezzel még messze nincs vége, valószínűleg eddigi legkiemelkedőbb eredményét alig pár hete sikerült elérnie. Szeptember végén érkezett vissza a törökországi U16-os korcsoportos csapat világbajnokságról, ahol az első táblán játszott és a 8. helyezést szereztek meg.

Mindemellett persze – mint minden embernek – álmai és céljai is vannak az életben. Ezek közé tartozik, hogy elfogadható tanulmányi eredmények mellett mielőbb nemzetközi mesteri, majd nemzetközi nagymesteri címet szerezzen.

Farkas Krisztina (11.b)

Tetszett, hogy Tarlós tanár úr is szerepelt! © A melegszendvics pedig finom volt, csak drága. Egyébként nem támogatom az azonos neműek házasságát! (cucuka)
Tartottam tőle, hogy nagyon fárasztóak lesznek a próbák, és azok is voltak, de megérte! (7.a-s lány)

100 ÉVE ÉPÜLT A MŰEGYETEM

100 éve, 1909. november 28-án avatták fel a Műegyetem Hauszmann Alajos tervei alapján épült, ma már emblematikus központi épületét. A rejtvény fő sorai a nagynevű egyetem egyes korszakait idézik fel.

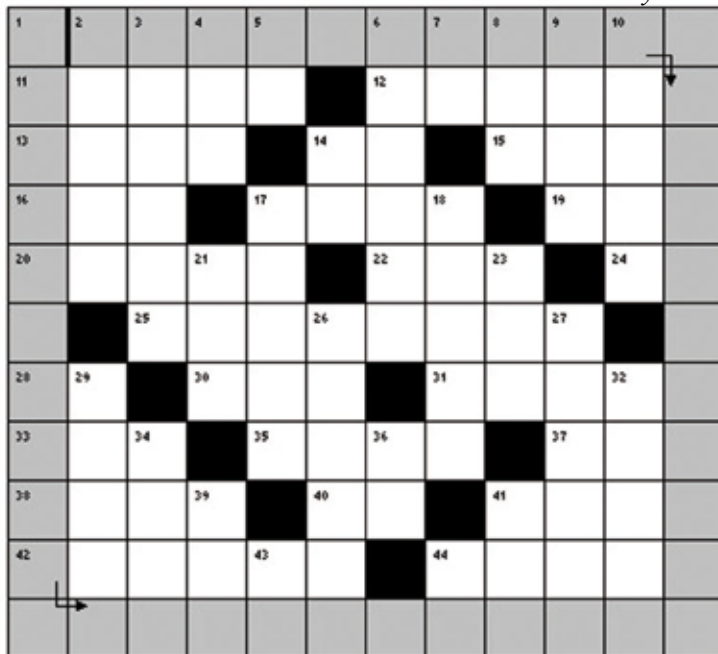
A tavalyi utolsó szám (Radnóti) megfejtései: Pogány köszöntő; Lábadozó szél; Meredek út; Ikek hava.

VÍZSZINTES: 2. A Műegyetem bölcsője, az 1782-ben a budai tudományegyetem bölcsészeti karának kebelében alapított első, közvetlen mérnökképző elődintézménye (zárt betűk: I, G, T). 11. Valódi. 12. Olimpiai bajnok finn atléta (hármassugrás, 1980 Moszkva). 13. Zöldsféle. 14. Erdei patás állat. 15. Magyar színész (Flórián). 16. Esőn álló. 17. A sor legelején álló. 19. Európai gázlomadár. 20. Tüzelő nyílás a várfalon. 22. Becézett női név.

24. Vatikáni és spanyol autók jele. 25. Hasonmás. 28. Szintén. 30. Lakhelyünkre utaló adat. 31. Horvát kikötőváros. 33. Grafikus állományformátum rövidítése. 35. ... Ernő – a Rákosi korszak ismert kommunista politikusa volt. 37. Ezüst és jód vegyjele. 38. Építménynek csúcsosan kiemelkedő teteje. 40. Szolmizációs hang. 41. Áruforgalom színhelye. 42. Fűszernövény. 44. Indiai vallás követője.

FÜGGŐLEGES: 1. A Műegyetem (mai Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem) elődintézménye, mely az 1871/72-es tanévben e néven kezdte meg működését a világon az első műszaki felsőoktatási intézményként, amely a nevében az egyetem szót viselte (zárt betűk: K, Y, S, G). 2. Elbűvölő hatású. 3. Ősi időmérés. 4. Szavalni kezd! 5. Te és ő. 6. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei község. 7. Azonos betűk. 8. Tudományos Diákkör rövidítése. 9. Horvát kikötőváros. 10. Magyar légitársaság. 14. Gyilkol. 17. Napnyugtáig. 18. Körülvevő. 21. Szellemesség. 23. Járom, hám. 26. Ebben a másik irányban. 27. Kezével magához hív. 29. Német folyó. 32. Sumér város. 34. Tengeri áramlat, vagy sportág neve. 36. Egyiptomi isten. 39. Némán emelem! 41. Angol pite. 43. Egészségügy, rövidítve. 44. Hidrogén és ittrium.

Lévay Zsolt

A gólyabál utáni programok megint nagyon jók voltak, de a színdarabokban csak nyomokban volt humor... sajnos ☹ (a 11.a-ból)

CSAK LAZÁN, KEMÉNYEN...

Sport az Árpádban, az Árpád a sportban

Valamennyien híres sportolók vagyunk. De a hagyományos, minden hajnalban megrendezésre kerülő, Tímár utca-Árpád Gimnázium nordic walking versenyek résztvevői és a tesiórák szokott módon izgalmas 11A-11B + "renegátok" labdarúgó-mérkőzéseinek hősei mellett is vannak említésre méltó nevek.

Megannyi szerény sportember megy el mellettünk a folyosón vagy ül éppen mellettünk a padban, szép csendben. Rovatunkban ezeket a fantasztikus embereket ráncigáltuk fel tankönyveik mellől, hogy bemutathassuk őket. E számban Tallár Ákos kerületreflektorfénybe egy vilámlinterjú keretein belül:

– Mit gondolsz, mint élsportoló milyen elvárásokkal állsz szemben?

– Egyfajta példamutatást várnak tőlem, mint élsportolótól, ami alapvető dolog. De a sportban azt tanulja meg az ember, hogy magának dolgozik. Innen csak rá kell jönni, hogy az iskolában sem kell másként tenni.

– Hogyan fogadják a diákok az eredményeidet? Egyáltalán fontos, hogy tudjon mindenki a sikereidről?

– Úgy érzem, nem nagy az érdeklődés, nem is nagyon szoktam mondani az eredményeimet, nem szeretek csak úgy dicsekedni velük, aki tudni akarja, az úgyis megtudja. Meg egyáltalán nem is azért csinálom. A siker egy kísérőjelenség, nem pe-

dig cél. A cél annyi, hogy a legjobbat hozzam ki magamból, inkább ezért érdemes dolgozni.

– Példaképed?
– Az edzőm Kovács Iván. Talán az a legfontosabb, hogy igyekezzem mindent úgy csinálni, ahogy azt ő csinálta, csinálná...

– A jövő? Látod magad Londonban?

– Hát Londonban még biztos nem, de a 2016-os olimpián szeretném már magam vizionálni...

– Szurkolunk!

2008-ban az Árpád Napokon

Tallár Ákos párbajtőrözik, a kadett korosztály ranglistáját vezető. Jó úton halad az Európa Bajnokság felé, kijutása szinte biztos, de azért keményen dolgozik.

A kajakos Fónagy-Mogyorós Vera neve mellett nem lehet említés nélkül elmenni.

A moszkvai ifi VB-n

párosban 1000 m-en, négyesben 500-on nyert, az európai reménységek kupáján szintén első lett, majd Portugáliában szerzett maraton világbajnoki címet. Zsinórban a harmadik „Jó tanuló, Jó sportoló” díja már szinte nem is meglepő... Csak így tovább!

A sporteletről kérdeztük még a nevét közölni nem óhajtó 11.a-s Testépítőt:

„Ott vannak a tesiórák” – nyilatkozta két proteinrúd között, s tömören hozzátette: „Csak nem ártana némi munka”, majd lehúzta fehérjesűrítményét és egyszerűen székestül odébbraokott.

Szóval gyerünk ki a szabadba, amíg lehet! Mozgás!

Bakos Asztrik (11.a)

A FAGYLALT

(Fagylalt, fagyi, jégkrém, parfé)

Ha kezdedben tartasz egy fagyit, nem is gondolnád, hogy a fagylalt-kultúra több mint 5000 évvel ezelőttre nyúlik vissza.

A kínaiak 5000 évvel ezelőtt a korai változatát ették, amely hóból, tejből, gyümölcslezből, mézből és fűszerekből állt. Ez a desszert a perzsák és arabok által jutott el a Földközi-tenger menti országokba. Hippokratész orvosásként ajánlotta betegeinek, Nagy Sándor pedig élénkítő szerként szolgáltatta fel seregének.

Néro császár több mint 400 kilométeres távolságból hoztatott magának jeget, hogy elkészíthessék számára a mézzel, ibolyával, rózsavízzel, fahéjjal és gyümölcsökkel kevert fagyiféleséget. A legnagyobb változást Marco Polo idejében hozták létre, ugyanis rájöttek, hogy a fagylaltkészítő edényt kell lehűteni, nem pedig a jeget kell a masszához keverni.

A világ első nyilvános fagylaltozóját 1672-ben, Párizsban alapította Procope. Habár eleinte csak a nyári szezonban volt nyitva, kizárólag citromfagylaltot árult, nagy népszerűsége tett szert. Olyan történelmi emberek kedvenc helyei közé tartozott, mint Voltaire, Rousseau, Diderot vagy Napóleon. A hideg édesség sokáig csak a fejedelmi udvarok különlegessége volt, ám az 1700-as évek végén Párizsban már nyolcvanféle fagylalt és szorbet közül válogathattak a vendégek.

Kiss Dávid (8.a)

Túrófagyi 4-6 személyre: 3 dl tej, 1,5 dl tejszín, 20 dkg kristálycukor, 1 dkg vaníliás cukor, 20 dkg tehéntúró, 4 cl vaníliakőr, 5 dkg mazsola vagy csoki.

A tejhez hozzáöntjük a tejszínt, elkeverjük benne a kristálycukrot, a vaníliás cukrot és felforraljuk. Lehűtjük és belekeverjük az áttört túrot (a vaníliakőrt és az áztatott mazsolát vagy csokoládét). Az edényt váltott hideg vízbe állítjuk, és gyakori keveréssel lehűtjük. Ezután mélyhűtőbe tesszük és megfagyasztjuk.

Csoki fagyi: 3 dl tej, 4 tojássárgája, 10 dkg csokoládé, 10 dkg porcukor.

1-2 dl tejszínhez hozzákeverjük a lereszelt csokoládét majd lassú tűzön felolvasztjuk. A maradék tejszínt összekeverjük a cukorral és a tojássárgájával, majd gőz fölött hozzáadjuk a csokis masszát. Ha kihült, addig keverjük, míg be nem sűrűsödik és megfagyasztjuk.

A csillagok állása szerint a hónapban várható egy témazáró dolgozat, amire ha sokat tanulsz, jól fog sikerülni. Ha nem leszel ilyen dolgozat, a csillagok tévedtek, ne tanulj!

A hónapod nagyon zűrzavaros lesz, azt sem tudod majd eldönteni, hogy fiú vagy-e vagy lány. Azon se leszel meglepve, ha kiderül, hogy mérleg vagy.

A Vénusz és a Jupiter egyensúlya misztikusan kereszteli a Hold mentális erejét. Magyarul jól fog telni a hónapod.

Vége az év eleji rohanásnak, ülj le, dőlj hátra és gondold át, hogy mi volt a tanulság. De ne ess túlzásokba, még csak most jön a neheze.

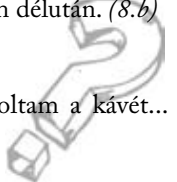

Ebben a hónapban úgy fog vágni az eszed, mint a borotva, bármilyen kényes szituációból percek alatt kivágod magad. Akár még tanulhatsz is.

Légy óvatos, ha mások előtt hangoztatod a nem túl hízelgő véleményedet valakiről! Elképzeltető, hogy pont ott áll a hátad mögött... Hú, ez meleg volt.

Úgy gondolom, az idej felülmúlta a miénket. Legalábbis a hangulat tekintetében. Persze ez lehet, hogy azért van, mert előtte nem mi próbáltunk minden délután. (8.b) A nagyobbak mondták, hogy jó lesz. Jó is volt! (kistitkos) Ha jövőre is legalább ilyen jó lesz, én biztos ott leszek! (K. N.) A kávéház jó ötlet volt azoknak, akik szeretnek beszélni. De hiányoltam a kávé... (Kelet-Európai Szuperhős)

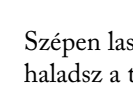

A mai napon rendkívül rugalmas és nyitott leszel, szívesen fogadsz be új dolgokat, új módszereket az életedbe. Akár még egy nyelvtan korrepetálásra is szívesen elmész.

A hónap közepén próbálj meg egy kicsit rugalmasabb lenni, és fogadd el az építő jellegű kritikát. Hidd el, vannak, akik jobban értenek hozzá.

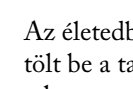
Ebben a hónapban embert próbáló feladatok várnak rád, de derekasan állod a sarat és megfelelsz a kihívásoknak, még akkor is, ha szórakoztál tanulás helyett!

Szépen lassan, megfontoltan haladsz a terveid mentén, a hó közepén már komoly előrehaladást mutatsz a céljaid felé. A hónap végére már 5-öst szerzel.

Lassíts! A tempód túl gyors! Ne aggódj, a sok munka nem fogja hagyni, hogy unatkozz! Ha elsieted a dolgokat, lemaradsz a legjobb részéről, mikor kiélvezheted azt, amit csinálsz.

Az életedben nagy szerepet tölt be a tanulás. A hónapban tele vagy energiával, képtelen vagy egy helyben ülni, ezért több találkozót is szervezel a barátaiddal.

A LÁTHATATLAN (THE INVISIBLE)

Már sötétebbek a reggelek, már hosszabbak az ébren töltött éjszakák (ugye a sok tanulás...). Kinek van ideje utána még moziba is menni? Drágább is lett a jegy, hűvösebb is az idő, és a mostani premierfilmek sem a legjobbak. Éppen ezért helyénvalónak érzem, hogy egy régebbi filmet ajánljak így, a tanév elején.

A 2007-es Láthatatlan című film Nickről, a végzős gimnazistáról szól. A fiú kicsit esetlen a lányokkal való kapcsolatairól, kicsit szerencsétlen az életben, kicsit magának való fiú. Nick átlagos életét éli, amíg egy nap sűrű hétköznapjait meg nem zavarja egy igazi rebellis lány, Annie. A lány és bandája egy tévedés miatt félholtra verik a fiút, és otthagyják az erdő közepén.

Másnap Nicknek a suliban furcsa dologgal

kell szembesülnie: senki nem látja, senki nem hallja, senki nem tud róla. Nick szellemként bolyong, bármit tesz, azt mások nem veszik észre, nem tudnak róla. De nem az a tipikus tárgyakat lebegtető, huhogó szellem, amit a habkönnyű amerikai filmekben lehet látni. Nick bármit megtehet, de az valójában sosem történik meg. Ugyanakkor Nick megismeri a körülötte élők komolyabb gondjait, életét, és nem utolsósorban felfedezi Annie igazi énjét is.

Aztán mégis... Ő hallja, Ő tudja, Ő érzi, hogy ott van mellette. Annie az egyetlen, aki tud a fiú szellemjárásáról. Nick rájön, hogy nem

halt meg, de ha nem találnak rá hamarosan, nem bírja sokáig. A fiúnak versenyeznie kell az idővel, hogy ráébredje Annie-t, ő az egyetlen, aki megmentheti. És Annie egy idő után elhiszi, hogy él a fiú, még meg lehet menteni. Ráeszmél, hogy az életünket saját magunk

alakíthatjuk, függetlenül a családjunktól, a rossz barátoktól, a környezeti adottságoktól. Annie Nick segítségével ismét hinni kezd önmagában, abban, hogy még van esély újra kezdeni, még van esély arra, hogy megoldjuk azokat a problémákat, amelyek mi magunk okoztuk, és még van esély arra, hogy Nick akár még túl is élheti. A vége pedig nem az a szokványos „boldogan éltek, míg meg nem haltak”, inkább a filmhez illő, váratlan befejezés.

A filmben szereplő színészek említésre méltóak (Justin Chatwin, Margarita Levieva, Chris Marguette), a helyszínek különlegesen (félhomályban erdő, ködös hangulatú házak teteje), ezek és a film lényegét talán legjobban tükröző betétdalok együttesen adják meg a kellő hangulatot.

Így hát azt hiszem, nem tudok jobbat ajánlani annál, minthogy péntek este, egy sulival és lelkiismeretes tanulással(!) töltött hét után ugorjunk le a közeli tékába, vegyük ki a filmet, és egy tál popcornnal a kézben akár egyedül, akár barátainkkal, akár összebújva valakivel, „csak úgy” filmezzünk.

Nusy

KÓRUSTÁBOR KESZTHELYEN

Forráselemzés

„Mint ahogy az történni szokott, úgy az idej nyáron is, július végével egy szomorú, ámde tagadhatatlan ténnyel kellett szembenéznem az embernek. A szünidő telik, mégpedig – sajnos – nem is különösebben lassan. Azonban ezzel egy időben, lévén augusztus kezdete, egy újabb felismerés hasított belém és jó pár ismerősömbbe. Közeledik a kórustábor. Ha pedig kórustábor, az csupa móka és kacagás, netán éneklés. Vonatunk augusztus 3-án indult világbóditó útjára a Keletből egészen Keszthelyig. Az út alatt végre felpezsdült bennünk létünk hajdani szelleme, és viszontláthattuk azt a kellemes légkört, melyben legtöbbszörünk már az iskola befejezése óta nem volt részünk. Ha pedig már Keszthely, a legfontosabb dologról még nem is esett szó. Balaton. Nos, igen. Ha valaki jobbra itthon töltötte nyarát, tapasztalhatta, hogy szűk két hetünk volt, mikor a verőfényes, néhol már-már kellemetlen napsütés borús fellegek váltották fel. Nekünk pont az egyik ilyen sikerült kifognunk. A tábor túlnyomó részében az időjárás valami fantasztikus volt, és nem a leg-

minket félteni. Szabadidőnkben nem futamodtunk meg attól, hogy különböző kényszerű tevékenységeket végezzünk. Mint például kezünkben lappal rohangálva internetkapcsolat után kutatás vagy éppen olyan sportok megvalósítása, melyekről csak regényekben olvashattunk. Aztán végül csütörtök délutánra beköszöntött a kellemes idő, és végre kezdett olyan érzésünk lenni, mint ha ez valóban egy nyári tábor lenne.” (részlet Diriczi Tamás kórustábori

beszámolójából)

A krónikához egy olyan forrást használtam fel, melynek írója élete során soha nem vett részt kórustáborban, mégis tökéletes képet tud adni az ott törtétekről. Hogy tisztán lássuk az ok-okozat függést, Diriczi Tamás (korunk ünnepeit irodalmi alakja) azért tud ilyen pontosan beszámolóit írni, mert rengeteg résztvevő mesélt az ott törtétekről, illetve feltételezhetjük, hogy ekkor maga az író is a magyar tenger partján töltötte nyaralását.

A beszámoló csupán annyival kiegészítendő, hogy az ajánlott irodalom, illetve a történelmi háttérrel nyújtó írások beszámolnak arról, hogy a Keszthelyi Nyári Kórustábor, melyben az Árpád Gimnázium kórusa vett részt, tényleg létezett, és valóban jó hangulatban telt. Egy sikeres koncertről is írunk 2009 augusztusában, amelyet a Festetics-kastélyban adtak.

jobb értelemben persze. Esténként a lenyűgöző csillogó égbolt és a túlpart világa helyett a legalább ilyen egyszerű villámok és viharjelzések fényének szenteltük figyelmünket. Legfőképp szerdát emelném ki, mikor jóformán egész nap szakadt és – mondanom sem kell – a strandot hosszú ideig csak messziről csodálhattuk. Érdekes módon a naplemente mégis minden este látszott. Persze ez alatt sem kellett

Kiegészítés-magyarázat: A forrásban említett sport-játék nem más, mint a kviddics – egy egyszerű sportpályán. Kviddics: Három-három hullahopp karika lóg az udvar két szélén, ide kell bedobni a „kvafft”, a labdát. A védők seprűvel védhetik a gyűrűket, amit a játékosok passzolásal közelíthetnek meg. A gurkókat itt emberek helyettesítik. A lábuk között lévő seprűvel kell csapdosni az ellenfeleket, akik így guggolásra vagy fekvőtámaszra kényszerülnek.

TA

EGY ÚJ KEZDET

Az új tanév kezdetével megérkeztek az iskolába az új golyák is. Kíváncsiak voltunk, vajon mi lehet az első benyomásuk, ezért minden "golyaosztályból" megkérdeztünk öt-öt embert, hogy mi a véleményük az iskola légköréről, a tanárokról, a saját osztályközösségükről és rólunk.

Úgy látszik, egyelőre mindennel megvannak elégedve... ☺ Néhány kérdésünkre hosszabb választ vártunk, és ez ellen a golyák sem tiltakoztak.

„Mi tetszik a legjobban az iskolában?” Erre a kérdésre a 7.a-ból két embertől vártunk választ. Végül egy fiú és egy lány állt a képzetbeli mikrofonunk elé.

A fiú egyszerű és lényegre törő választ adott: „A közösség, mi más?” A lány azonban nem tudott ilyen könnyen felelni: „Tetszik az egész iskola. A tanárok kedvesek, és nagyon jó közösség alakult ki. A fél nyolcas kezdést még meg kell szoknom, de egyelőre ez sem okoz különösebb problémát.”

„Beszéltetek már a Gombárról, esetleg már készültök is?” A következő kérdésünkkel a kilencedikeseket kerestük meg.

„Beszéltünk róla, de egyelőre még csak tervezünk. A szöveggönyv már kész van, a tanárnő már át is küldte nekünk. A szereposztás még nincs meg, de van néhány ötletünk, hogy ki

kajja meg a nagyobb szerepeket. Már várjuk a próbákat is, szerintem nagyon jól összekovácsolja majd az osztályt, ráadásul a magyar órák is elmaradnak.” Hát igen. Anno nekünk is maradtak el óráink. De ma már... Mindenesetre jó felkészülést kívánunk a golyáknak!

„Mennyiben más az új iskola az előzőhöz képest?” Ezt a 7.c-től akartuk megtudni. Baumann Brigitta pedig szívesen válaszolt a kérdésünkre.

„Sokkal jobb az iskola – foglalta össze röviden. – Nagyon jó közösség alakult ki, és a tanárok is rendesebbek. Több az óra és többet kell tanulni is, de barátkozom a helyzettel. Nagyobb a követelmény, ez nyilvánvaló, de hát ez egy gimnázium. Ezt vártam...”

„Miért a matek tagozatos osztályba jöttetek? Hogy tetszik?” Ezt természetesen a 7.b-től kérdeztük. Az osztályba belépve hatalmas hangzavar fogadott. Végül odamerészkedtünk néhány fiúhoz.

Egyikük csak ennyit mondott (széles vigyorral az arcán): „Mert máshova nem vettek fel.” Nem kerülte el a

figyelmünket, hogy az osztályban csak öt lány van. Kíváncsiak voltunk az ő véleményükre is, hogy érzik magukat ennyi fiú között. „Jól, bár időnként borzalmasan gyerekesek.” Majd hozzátették, hogy itt jóval nehezebb a matek, de egyelőre megküzdnek vele, és örülnek, hogy tanáruk ilyen jól tanít.

Benyó Réka és Takács Eszter (10.d)

DARMSTADT

Hogyan érezték magukat itt a németek? Meg kell mondjam, nem okoztunk csalódást nekik. Azt mondák, hogy soha nem találkoztak ennyi örüllettel, ilyen jó kájjal és ennyi borzalmas sofőrrel.

Míg itt voltak, bejártuk Budapest utcáit, szépségeit és szórakozóhelyeit. Csoportosan megnéztük a Parlamentet, a Halászbástyát és a Várat, majd fakultatívan kiültünk az alagút fölé. Látogatást tettünk a Terror Házában, de előtte körbevezettük őket az iskolában. A várhoz képest jól fogadták, hogy ötödakkora épületünk van, mint nekik.

Budapesten kívül elbuzoztunk Kecskemétre, Bugacra, Szentendrére és a Balatonra. Kecskeméten remek vezetést kaptunk, majd Bugacra utazva egy lovasbemutatót vettünk részt, és folklór étteremben ebédeltünk. Szentendrén a Skanzenben tettünk látogatást, ahol leginkább a gyermekjátékok kötöttek le a diákság figyelmét.

Utána közös erővel paprikás krumplit főztünk, a fiúk pedig „rözsét” gyűjtöttek. A Balatont azért hagytam a végére, mert valószínűleg az ott töltött idő, a hajózás és a tihanyi séta tette a legjobb benyomást a németekre, persze ebben benne volt a ráhatásunk is. A tó vize nem volt több 18 foknál, ennek ellenére szinte az összes német fiú belevettette magát, és egy német lány is (azért hárman megvédtük a becsületünket, és nem is volt hideg! ☺)

A hétvégét minden német cserepartner a be-

fogadó család programja szerint töltötte. Mi itt is inkább csoportos programokat szerveztünk. Szombaton libegővel felmentünk a János-hegyre, este pedig a kedvenc helyükre vittük őket, ami nem más, mint a Margareteninsel (Margitsziget). Vasárnap pedig a tanárnők javaslatát követve Visegrádra illetve bobozni mentünk partnereinkkel.

Amíg itt voltak, két vetélkedőn vettek részt. Az egyiket két vállalkozó szellemű diák szervezte: Fanci és Dia (11.a). Erre szintén a Margitszigeten

került sor, és nevezük inkább humoros portyának, mint vetélkedőnek. És volt egy városismereti vetélkedő is, amit a tanárnők szerveztek az utolsó nap délelőttjére (sajnos, csak a németeknek, nekünk iskolába kellett mennünk). A búcsúestet egy hajón tartottuk, ami egyben esti dunai városnézést is jelentett. Ez is nagyon jól sikerült!

Végül ha fel kellene sorolni, mi tetszett legjobban a németeinknek, azt hiszem, nem esne nehezünkre: Margitsziget/bringóhíntó/az itt megtanult magyar szavak/kő-papír-olló/a magyar ételek/hogy csodás volt az idő/és hogy sűrűbbek a buszjáratok, mint Darmstadtban!

Azt hiszem, egy nagyon jó banda alakult ki, és már mindkét fél tervezi a viszontlátást... minél hamarabb!

TA

ÁRPÁD GALÉRIA

Brandenburgi kapu (Berlin)

Diadalív (Párizs)

KAPU

A kapu az átmenetet jelképezi két állapot, két életkor vagy két világ (evilág-menny, evilág-pokol) között. A kapu összeköt és átenged, de el is választ, kizár vagy berekeszt, a rajta való átlépés rituális szabályozottsága és helyének megválasztása által. A földi építmények kapui egykor az „égi kapukra” néztek, vagyis a fő égtájak szerint tájolták őket, melyek megfeleltek az évszakokat összekötő-szétválasztó téli és nyári napfordulónak. (Hop-pál-Jankovics-Nagy-Szmadám: Jelképtár)

Dudás Orsi (10.a)

Demeter Máté, Horváth Anna (10.d)

A diákok egy olyan hely kapuját tervezték meg, amely kimondottan kamaszok számára készült tér, a gyermek-játszóterek mintájára. Egy park, ahonnan nem küldi őket el, és ők is jól érzéknék magukat.

Svarczné Micheller Erzsébet

Aniot Laura, Pásztélyi Emese (10.a)

Benyó Réka (10.d)

Molnár Annamária, Tóth Barbara (10.d)